

Studie naar de werking van de apparatuur van Rayonex Schwingungstechnik GmbH

Sinds bijna 30 jaar onderzoekt, ontwikkelt en produceert Rayonex Schwingungstechnik GmbH, met zetel in de Sauerland-piramide, op het gebied van de naar de oprichter van Rayonex genoemde bioresonantie volgens Paul Schmidt. Hij postuleerde al in 1976 dat de organen van mensen en dieren met specifieke, hen eigen frequentiespectra geactiveerd resp. gestimuleerd kunnen worden. Tot op heden werden door Rayonex al vele toepassingsobservaties en onderzoeken met betrekking tot de werking van de geproduceerde medische producten uitgevoerd. Allemaal met goede resultaten. Echter, toch moet kritisch worden gesteld dat in alle uitgevoerde onderzoeken het op het placebo-effect, dus het op inbeelding berustende therapieresultaat niet volledig kon worden uitgesloten. Om deze reden zocht Rayonex, reeds sinds lange tijd ondersteund door de Vereniging tot Bevordering van de Trillingsgeneeskunde e. V., naar een wetenschappelijk onderbouwde methode, om de werking van de gefabriceerde bioresonantieapparatuur te kunnen aantonen.

Toen begin 2011 dhr. prof. Dr. med. habil. E. W. J. Mikus Rayonex opzocht, adviseerde hij als fundamenteel onderzoek een celbiologisch onderzoek..

In totaal werden meer dan 7000 celmonsters op het Fraunhofer Instituut onderzocht, die met verschillende frequentiespectra van de bioresonantie volgens Paul Schmidt en het RAH (Rayonex Analyse- en Harmoniseringssysteem) alsook met verschillende Rayonex-apparaten (Rayocomp PS 1000, Rayocomp PS 10, Thyreogym) werden behandeld en met niet behandelde celmonsters zijn vergeleken.

Eindrapport m.b.t. de werking van harmoniserende trillingen met behulp van Rayonex-apparatuur op celculturen

Het resultaat wordt in het eindrapport als volgt samengevat: „Alle Rayonex-apparaten verhogen met hun harmoniserende trilling de stofwisselingsactiviteit van de FIBROBLASTEN tot 8 %.’ En verder: „Buitengewoon interessant zijn de resultaten m.b.t. de reparatie van de KERATINOCYTEN. Beschadigde cellen vertonen significant hoge activiteiten in de celdelingsfase. Dit geldt vooral voor Thyreogym met tot 22 % verhoging als ook voor het PS 1000 met zelfs meer dan 40 % verhoging, ...’

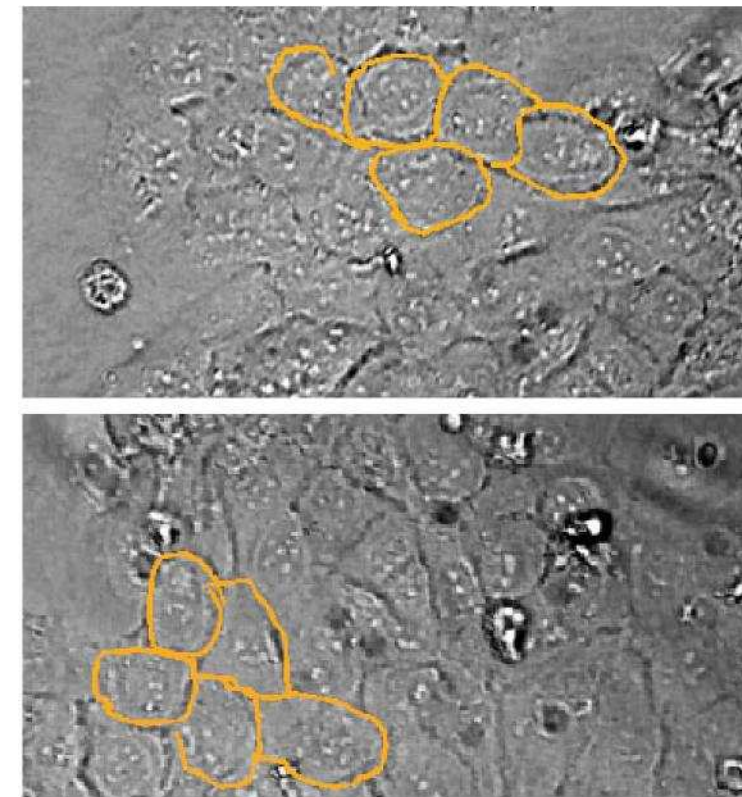
Wanneer men het onderzoek als geheel neemt en de resultaten m.b.t. het belang van patiënten en therapeuten analyseert, dan zijn vooral de volgende drie punten voor de praktijk interessant:

1. celmorfologie

Er werden behandelde en onbehandelde celculturen op hun celmorfologie onderzocht. In het onderzoek staat: „Analoog aan de fibroblasten vertonen ook de keratinocyten bij de afzonderlijke proefgroepen geen morfologische verschillen wat betreft het celuiterlijk’. Dit is voor elke patiënt, elke therapeut en voor de trillingsgeneeskunde een zeer waardevolle uitspraak. Want daarmee beantwoorden de bioresonantie volgens Paul Schmidt en het RAH aan hun eisen m.b.t. een bijwerkingsarme en tegelijkertijd effectieve therapie.

2. Werkingsverschil Rayocomp PS 1000 polar en PS 10

Omdat de Rayocomp PS 10 aanzienlijk kleiner is, lag het vermoeden voor de hand, dat ook de werking daarvan geringer is dan bij een (absoluut ca. 2 %, relatief ca. 15 %, zie grafiek rechts)

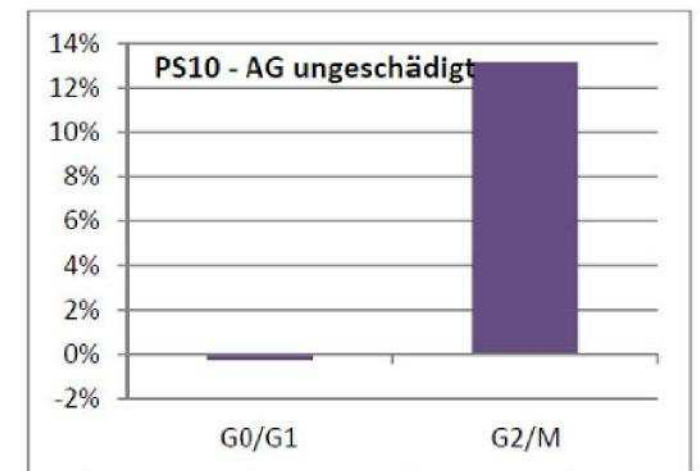
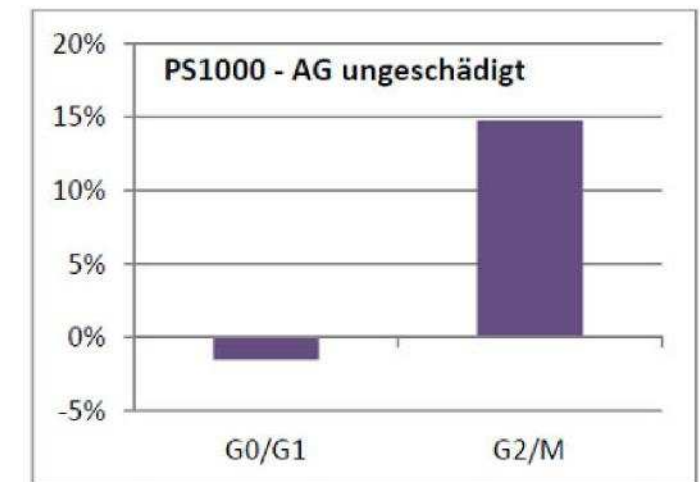
Met de Bioresonantie volgens Paul Schmidt en het RAH behandelde cellen (boven) vertonen geen morfologische veranderingen t.o.v. onbehandelde cellen (beneden)

Rayocomp PS 10 1000 polar. In het onderzoek kon worden vastgesteld dat de PS 1000 inderdaad 'sterker' is dan een Rayocomp PS 10.

3. Het postulaat van Paul Schmidt

In het onderzoek werd zowel de werking op fibroblasten alsook op keratinocyten onderzocht. Met het ene frequentiespectrum kon een goede werking op fibroblasten worden vastgesteld; echter niet op keratinocyten. Met een ander frequentiespectrum konden echter de keratinocyten gestimuleerd worden, maar niet de fibroblasten. Dit resultaat onderbouwt de door Paul Schmidt in 1976 opgestelde hypothese dat elk orgaan, elk weefsel en daarmee elke celstructuur haar eigen frequentiespectrum bezit, waarmee het kan worden gestimuleerd. Daarom is de differentiëring van de RAH-programma's, die allemaal op verschillende frequentiespectra gebaseerd zijn, zo belangrijk.

In het eindrapport komt het Fraunhofer Instituut tot de volgende conclusie: „Er is gebleken, dat de gevoelige methode van de celstofwisselingsactiviteit in principe zeer geschikt is om de invloed van harmonische trillingen in vitro-celculturen te meten.

Tijdens het onderzoek bleek de Rayocomp PS 1000 polar over het algemeen iets sterker wat de werking betreft dan een Rayocomp PS 10 – in het getoonde geval absoluut een ca. 2 % hoger, relatief ca. 15 % hoger stimuleringspercentage.

Bovendien geeft het onderzoek van de celcyclus significante informatie over de invloed van de apparaten op de activering van de celdeling. Het is aan te bevelen, in een vervolgstudie een optimaal onderzoeksconcept uit te werken. Vooral de geschiktheid van de frequenties moet specifiek op de beoogde effecten worden afgestemd. Voor de toepassing van harmonische trillingen met betrekking tot therapeutische applicaties zouden nog aanzienlijk gunstigere effecten te verwachten moeten zijn, omdat er al bij de basale cellen significant aantoonbare positieve veranderingen optreden.’

Het onderzoek is een belangrijke mijlpaal op de weg naar de algemene erkenning van de bioresonantie volgens Paul Schmidt en onderstreept de in het verleden gevonden verbanden. Om deze reden vindt er al meer fundamenteel onderzoek plaats, dat meer duidelijkheid bijv. met betrekking tot een optimale therapieduur moet verschaffen.

Overhandiging van het eindrapport van het Fraunhofer Instituut op 24 augustus 2011 aan Rayonex BSc Johanna Melke, Franz Markert bachelor student, Dr. rer. nat. Eva-Maria Kniep, Dipl.-Ing. (TH) Dietmar Heimes, Dr.-Ing. habil. Christiane Wetzel, Prof. Dr. med. habil. E.W.J. Mikus (van links naar rechts). Zeer intensief heeft meegewerkt, maar niet op de foto, omdat ze reeds in Groot-Brittannië verder studeert, BSc Susanne Klamke.

Prof. dr. Mikus stelde voor het onderzoek door het Fraunhofer Instituut (FEP) in Dresden te laten verrichten. Daar werd onder leiding van mevrouw Dr. Ing. habil. Christiane Wetzel een procedure ontwikkeld, waarmee een groep van met elkaar in contact staande cellen gericht kon worden beschadigd. Wanneer er sprake is van een gedefinieerde mate van beschadiging bij een groep cellen, dan kan daarvan uitgaande worden beoordeeld, of en hoe goed een therapie – zoals bijv. de bioresonantietherapie volgens Paul Schmidt – werkt.